

her gøre opmærksom paa, at der flere Gange er sket Henvendelser fra disse Arbejdere til Regering og Rigsdag, idet man har udtalt Ønsket om, at Lønningerne maatte blive noget forhøjede. Det kan heller ikke nægtes, at disse Lønninger ere smaa, og at det er meget vanskeligt for mange af disse Folk at komme ud af det med den Løn, de faa. Der er adskillige Gange givet dem Løfte om en Forbedring. Jeg kan saaledes nævne, at da det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) var Forsvarsminister, gav han dem det Løfte, at deres Tur skulde nok komme, de skulde ikke blive glemte, men nu skulde de foreløbig vente, til Forsvarskommissionen havde afgivet sin Betænkning. Da Forsvarskommissionen havde afgivet sin Betænkning, viste det sig, at der i den intet fandtes til Arbejderne paa Orlogsværftet. Derimod gik denne Betænkning bl. a. ud paa, at Officerslønningerne skulde betydelig forhøjes. Man sagde saa til dem, at nu maatte de vente, til Forsvarslovene vare gennemførte og Officerslønningerne forhøjede, saa vilde Turen komme til dem. Den er endnu ikke kommen til dem, men der har angaaende denne Sag været nedsat en Kommission, som vistnok endnu sidder og overvejer, hvilke Forbedringer man vil foreslaa for disse Arbejdere. Kommissionen blev nedsat af Forsvarsminister Krabbe. Arbejderne havde selv ønsket, at en saadan Kommission skulde nedsættes, men de følte sig ganske sikkert meget skuffede, da de saa, at ingen Arbejder fik Sæde i Kommissionen, men at man gik den Vej at sammensætte Kommissionen af Embedsmænd, som saa kunde tilkalde Arbejdere og afhøre dem. Det er ikke det samme for Arbejderne som selv at have Sæde i Kommissionen og deltage i Forhandlingerne. Saa vidt jeg ved, kan det ventes, at Kommissionen i en nær Fremtid bliver færdig, jeg vilde derfor meget ønske, at denne Sag maa blive tagen frem til tredie Behandling. Jeg synes, at man ikke godt kan holde disse Arbejdere hen længere, man maa virkelig se at opfylde de Løfter, som ere givne dem, og imødekomme deres Ønsker.

Jeg skal derefter gøre en Bemærkning om en aarlig Understøttelse paa 120 Kr., der er foreslaaet paa Finansloven til en forhenværende Baadmand. Om denne Baadmand Ruby oplyses det i Anmærkningerne til Finansloven, at han ved en Øvelse med Redningsbaaden i Efteraaret 1909 paadrog sig en alvorlig Sygdom, der medførte, at han senere maatte tage sin

Afsked paa Grund af Svagelighed. Da han er gammel, trængende og lidet arbejdsdygtig foreslaas „den ovennævnte aarlige Understøttelse bevilget ham, idet man skal bemærke, at et lignende Beløb vil blive søgt bevilget ham ved Tillægsbevillingsforslaget“. Det, man foreslaar til den gamle trængende Mand, er altsaa 120 Kr. aarlig. Vi have fra Socialdemokraternes Side flere Gange fremdraget Sager af lignende Art. Vi mene nemlig, at for det Mandskab, som staar i Statens Tjeneste og mange Gange gør Livet til Indsats, naar det skal ud for at passe sin Gerning, bør Forholdene være saaledes, at det kan gaa ud med den Bevidsthed: Kommer jeg til Skade, mister min Sundhed, Førlighed eller mit Liv, staar Staten bag ved og vil søge at mildne Følgerne. Jeg synes nu, man ikke godt kan være bekendt at byde denne Mand en Understøttelse af 120 Kr. aarlig. Det oplyses, at han fra anden Side har nogen Hjælp, bl. a. giver den stedlige Husmandsforening ham 10 Kr. om Aaret til Hjælp. Man kan forstaa, at naar en Husmandsforening, som kun har smaa Midler at raade over, giver denne Mand 10 Kr., en ren Almissegave, maa Mandens Kaar være meget smaa. Det var vor Mening at stille et Ændringsforslag til Finanslovens anden Behandling, men da Forslaget fremkom, bleve vi fra anden Side anmodet om at tage det tilbage, fordi der ganske sikkert indenfor Finansudvalget er nogen Stemning for at give denne Mand en mere passende Understøttelse. Vi tog da vort Ændringsforslag tilbage og haabe, at Sagen maa komme frem igen til tredie Behandling, og at Ministeren ikke vil gaa imod Ønsker, som mulig maatte fremkomme fra Finansudvalget om at give denne Mand en højere Understøttelse.

Jeg skal til Slutning blot omtale et Ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet til Marineministeriets Budget paa § 26. Det vedrører Vedligeholdelsen af Undervandsbaadens „Dykkeren“s Akkumulatorbatterier og drejer sig om et Beløb af 17,500 Kr. Vi have ment, at der ingen Grund var til at sætte denne Sum paa det ekstraordinære Budget, fordi der paa § 23, Hovedbudgettet, findes en Konto, som hedder: Vedligeholdelse af Flaadens Skibe og Fartøjer. Den er opført med et Beløb af 840,000 Kr., og vi synes derfor, at Bevillingen til Akkumulatorbatteriet ogsaa skulde henføres til § 23, idet Beløbet meget vel maatte kunne tages af den store Bevilling, som findes der.